

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหানโพธิ์

เรื่อง การใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์ เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์ ได้มีมติเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗ ในคราวประชุมสมัยวิสามัญครั้งที่ ๓ ครั้งที่ ๑ และ ๒ วันที่ ๒๒, ๒๕ เดือนกันยายน ๒๕๕๗ และนายอำเภอเขาชัยสนได้พิจารณาเห็นชอบกฎหมายดังกล่าวแล้ว ตามหนังสืออำเภอเขาชัยสนที่ พท ๐๐๒๓.๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ตามที่อ้างถึงนั้น

อาศัยอำนาจตามความพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐, ๓๒, ๕๔, ๕๕, ๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์ จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน ดังรายละเอียดเอกสารที่แนบมาพร้อมประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายเทพชัย คงมี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห่านโพธิ์

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห่านโพธิ์ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลห่านโพธิ์ โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห่านโพธิ์ และนายอำเภอเขาชัยสน จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห่านโพธิ์ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห่านโพธิ์ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือตั้งแต่วันที่ได้ออกโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห่านโพธิ์แล้วสืบหาวัน

ข้อ ๓ นับตั้งแต่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ยกเลิกบรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห่านโพธิ์

“ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมในเขตตำบลห่านโพธิ์

(๑) กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่

(๑.๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง

(๑.๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

(๑.๓) การประกอบกิจการการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

(๒) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ ได้แก่

(๒.๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒.๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

(๒.๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๒.๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์

(๒.๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด

(๒.๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุก สัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(๒.๗) การผลิต การไม่ การป็น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์

(๒.๘) การสะสมหรือการล้างครั้ง

(๓) กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๓.๑) การผลิตเนย เนยเทียม

(๓.๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา หอยดอง เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๖) การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นใน
สถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก้วยเตี๋ยว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(๓.๘) การผลิตแปะแซ

(๓.๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๓.๑๐) การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ

(๓.๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งในกิจการห้องเย็น ยกเว้น

การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิด

ต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(๓.๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากนมวัว

(๓.๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

(๓.๑๖) การคั่วกาแฟ

(๓.๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๓.๑๘) การผลิตผงชูรส

(๓.๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๓.๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการ

ผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

(๓.๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๓) การผลิตบะหมี่ มัคนะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓.๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

(๓.๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร

และเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้า

ขึ้นไป

(๔) กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์

ชำระล้าง ได้แก่

(๔.๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

(๔.๒) การผลิต การบรรจุ ยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ

เครื่องสำอางต่าง ๆ

(๔.๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี

(๔.๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๔.๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

(๕) กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร ได้แก่

(๕.๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

(๕.๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

เดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๕.๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนอง

(๕.๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕.๕) การผลิตยาสูบ

(๕.๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕.๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย

(๕.๘) การผลิตไขมันพร้าว หรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

(๕.๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

(๖) กิจกรรมเกี่ยวกับโลหะ หรือแร่ ได้แก่

เครื่องใช้ต่าง ๆ

(๖.๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือ

(๖.๑)

(๖.๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่ หรือโลหะทุกชนิดยกเว้นกิจการใน

(๖.๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)

(๖.๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)

(๖.๕) การขัด การล้างโลหะ ด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือ วิธีอื่นใดยกเว้นกิจการใน (๖.๑)

(๖.๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก การล้างแร่

(๗) กิจกรรมเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

สนิมยานยนต์

(๗.๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกัน

(๗.๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๗.๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีให้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

(๗.๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

(๗.๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

(๗.๖) การปะ การเชื่อมยาง

(๗.๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

(๘) กิจกรรมเกี่ยวกับไม้

(๘.๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๘.๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว

(๘.๓) การประดิษฐ์ไม้ หรือหยาเป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น ทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหยา

(๘.๔) การอบไม้

(๘.๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร

(๘.๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

(๘.๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ

(๘.๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

(๙) กิจกรรมเกี่ยวกับการบริการ

(๙.๑) กิจกรรมสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล

ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๒) การประกอบกิจการอาบน้ำ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๙.๑)

หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็น

การให้บริการใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๔) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๙.๕) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า

หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๙.๖) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ

(๙.๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิง ดิสโก้เทค

คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่น

อื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ใน

บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๙.๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุม

ทางโภชนาการ การให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ บริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการใน

(๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

(๙.๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๙.๑๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข

วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม

(๙.๑๕) การสักผิวหนัง การเจาะหู หรือเจาะอวัยวะอื่น

(๙.๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

(๑๐) กิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑๐.๑) การปั่นด้าย การกรอด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้า

ด้วยมือหรือเครื่องจักร ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป

(๑๐.๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย หรือนุ่น

(๑๐.๓) การปั่นฝ้าย หรือนุ่น ด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

- (๑๐.๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
- (๑๐.๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทอต่าง ๆ
- (๑๐.๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้า ด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๘) การย้อม การกัดสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ
- (๑๑) กิจกรรมเกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
 - (๑๑.๒) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร
 - (๑๑.๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๑.๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๑.๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระดาษ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๑.๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
 - (๑๑.๗) การผลิตซอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
 - (๑๑.๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ หรือ
- ส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น
 - (๑๑.๙) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
 - (๑๑.๑๐) การผลิตกระดาดทราย
 - (๑๑.๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- (๑๒) กิจกรรมเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี
 - (๑๒.๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ด่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย
 - (๑๒.๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
 - (๑๒.๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือ
- ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ
 - (๑๒.๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
 - (๑๒.๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน (๗.๑)
 - (๑๒.๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก
- เซลลูโลส เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๒.๗) การโม่ การบดขุ่น
 - (๑๒.๘) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี
 - (๑๒.๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์
 - (๑๒.๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูโลส เบเกอร์ไลท์
- หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๒.๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูโลส เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๒.๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
 - (๑๒.๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
 - (๑๒.๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง
 - (๑๒.๑๕) การผลิตเซลล์เล็กหรือสารเคลือบเงา

(๑๒.๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือสารกำจัดพาหะนำโรค

(๑๒.๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสม

(๑๓) กิจการอื่น ๆ

(๑๓.๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๑๓.๒) การผลิต การซ่อมเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า

(๑๓.๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๓.๔) การพิมพ์แบบพิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร

(๑๓.๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้นแล้ว หรือเหลือใช้

(๑๓.๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๑๓.๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

(๑๓.๘) การพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(๑๓.๙) การก่อสร้าง

(๑๓.๑๐) กิจการท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบกิจการนั้นจะต้องมีสถานที่ตั้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการนั้น ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญด้วย

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๓) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๙ การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเล ซึ่งจะทำารระบายน้ำรับน้ำเสียไปให้พ้นจากที่นั้น

โดยสะดวก

(๒) ต้องทำรางระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ หรือบ่อซึ่งรับน้ำเสีย ด้วยวัตถุถาวรที่มีลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำ ต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๔) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัตถุถาวรเพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำเสียหรือทำการบำบัดน้ำเสียให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล หรือต้องมีบ่อดักไขมัน (Grease Trap) เครื่องป้องกันกลิ่น ไอ เสียง ความสะอาด ฝุ่นละออง เหม่า เถ้า ควัน มูล หรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง ผู้ประกอบกิจการนั้นต้องปฏิบัติให้เป็นตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๕) ต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๖) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น ๆ โดยเฉพาะกิจการที่เกี่ยวกับการ

ผลิตอาหาร

(๗) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๘) ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และหรือกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๙ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และต้องมีปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น

(๙) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องสร้างให้ได้สุขลักษณะตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๑๐) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตาก หรือผึ่งสินค้าที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

(๑๑) ปฏิบัติอื่นใดภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยต่อสุขภาพ ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเพื่อให้ถูกสุขลักษณะ

ข้อ ๑๐ สถานที่ประกอบกิจการที่คนงานอาจเปราะเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติ ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ สถานประกอบการกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๓ สถานประกอบการกิจการที่มีโรงอาหาร หรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติ ว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๔ สถานประกอบการกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วนและต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

ข้อ ๑๕ สถานประกอบการกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน และปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๖ สถานประกอบการกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนด หรือที่ทางราชการยอมรับ ให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๗ สถานประกอบการกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๘ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตาม ข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตาม ข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๑ ที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตอื่น ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) อื่น ๆ

ข้อ ๒๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามข้อบัญญัติต้องการบริหารส่วนตำบลนี้ ต้องปฏิบัติรวมทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการค้านั้น ๆ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะมีรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกได้อย่างเหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวร เรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว ระบายน้ำได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะ หรือที่อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึม รั่วไหลหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครก หรือทำการกำจัดน้ำโสโครก ไขมัน ให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอเสีย ความสะอาด ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียงข้อกำหนดดังกล่าว ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๗) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น ๆ

(๘) ต้องมีที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้ลักษณะจำนวนเพียงพอ

(๙) ต้องจัดให้มีส้วมอันได้สุขลักษณะ จำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้นและต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ที่ขัง และปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ และต้องจัดให้ได้สุขลักษณะ

(๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำ แนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลหানโพธิ์

ข้อ ๒๑ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติการครบถ้วนตามความใน ข้อ ๒๐ และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบ กอ.๒ ที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าว ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าตาม ข้อ ๕ ทราบภายในสามสิบวัน นับแต่ที่ได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน โดยจะมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ผู้ขอรับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมชำระ

ค่าธรรมเนียม ตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในสิบห้าวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามประเภทที่ระบุไว้ใน ข้อ ๕ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องประกอบกิจการนั้น ๆ ภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาต วัน เวลาที่ได้รับอนุญาต
- (๒) ต้องรักษาเครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องใช้ในการประกอบกิจการทุกชนิด ให้อยู่ในสภาพที่สะอาดและปลอดภัย พร้อมใช้งานอยู่เสมอ
- (๓) ต้องรักษาสภาพแวดล้อม สถานที่ประกอบกิจการ ให้สะอาดและปลอดภัยไม่ให้ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน ยุง สัตว์พาหะนำโรคติดต่อ มีการป้องกันและกำจัดแมลง และสัตว์พาหะนำโรคอื่น ๆ
- (๔) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย และระบบความปลอดภัยเวลาที่เกิดอัคคีภัยขึ้น มีบันไดหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉินที่ถูกต้องตามกฎหมาย
- (๕) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันมลพิษที่เกิดจากกระบวนการผลิต
- (๖) ต้องจัดให้มีระบบการป้องกันการปนเปื้อนสารพิษในผลิตภัณฑ์ที่เป็น “อาหาร”
- (๗) กรณีที่ผู้ประกอบการมีความประสงค์จะทำ การเปลี่ยนแปลง แก๊ซหรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน
- (๘) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เข้าตรวจสอบ สถานที่ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการค้า ตามกฎหมาย ตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือเวลาประกอบกิจการตามปกติ เมื่อได้รับแจ้งให้ทราบแล้ว
- (๙) ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบล หานโพธิ์

ข้อ ๒๔ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์เท่านั้น

ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องทำคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ตามแบบ กอ.๓ ที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตาม ข้อ ๑๙ และ ข้อ ๒๒ ด้วย

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่มีการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่มีการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

กรณีที่มีผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๖ ในการออกใบอนุญาต ตาม ข้อ ๒๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะ ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ได้

ใบอนุญาตตามข้อ ๒๑ ให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห่านโพธิ์

ข้อ ๒๘ กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๔ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบ อนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๓) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ กอ.๒ โดยประทับตราสีแดง ว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มีวัน เดือน ปีที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๔) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๕) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม แล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๙ เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำร้องบอกเลิกกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๔

ข้อ ๓๐ หากผู้รับใบอนุญาต ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๔

ข้อ ๓๑ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๑

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๒

(๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ

กอ.๓

(๔) คำขออนุญาตต่าง ๆ ให้ใช้แบบ กอ.๔

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใด ไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่อง

กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้อง และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขหรือปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควรไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวง ที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนา หรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหากันโพธิ์ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๙ ผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๓๒ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ ๒๔ วรรคสอง หรือ ข้อ ๒๘ วรรคแรก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบคดี สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือ

ทั้งนี้ทั้งปรับ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๒ บรรดาใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นที่ยกเว้น หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ได้ออกก่อนวันประกาศใช้ข้อบัญญัตินี้ ประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้แล้วแต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุ และผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ก่อนดำเนินการ

ภายใต้บทบัญญัติใน ข้อ ๑๘ ผู้ที่ประกอบกิจการที่เข้าลักษณะที่ต้องขออนุญาตก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ และยังไม่ได้ขออนุญาตประกอบกิจการ ให้ดำเนินการขออนุญาตประกอบกิจการภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ให้นำบทบัญญัติในข้อ ๓๗ มาบังคับใช้แก่ผู้ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคสองโดยอนุโลม

ข้อ ๔๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบการค้าตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๔๔ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งใช้สำหรับการค้าประเภทเดียวและสำหรับสถานที่เดียว ถ้าประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราค่าธรรมเนียมสูงสุดเต็มอัตรา ประเภทอื่นให้เก็บเพียงครึ่งอัตรา

ข้อ ๔๕ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

บรรดา กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง นั้นเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์ ให้ใช้บังคับได้

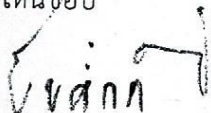
ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงนาม)

(นายเทพชัย คงมี)

ตำแหน่ง นายกองคการบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์

อนุมัติ/เห็นชอบ

(ลงนาม)

(นายสมศักดิ์ เวชพาณิชย์)

ตำแหน่ง นายอำเภอเขาชัยสน

วันที่ ๑๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เลขที่รับ...../.....

แบบ กอ.๑

คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เขียนที่.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท.....
.....ต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น
โดยใช้ชื่อสถานที่ประกอบการว่า.....
ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล หานโพธิ์ อำเภอ เขาชัยสน จังหวัด พัทลุง
โทรศัพท์.....โทรสาร.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

- ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / สำเนาบัตร / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
ของผู้ขอรับใบอนุญาต
- ☐ สำเนาทะเบียนบ้าน ของผู้ขอรับใบอนุญาต
- ☐ สำเนาใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารของสถาน
ประกอบการ (ถ้ามี)
- ☐ สำเนาใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานของสถานประกอบการ (ถ้ามี)
- ☐ สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (กรณีนิติบุคคล)
- ☐ หนังสือมอบอำนาจ พร้อมบัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ
กรณีมอบอำนาจ (ติดอากรแสตมป์ ๑๐ บาท)
- ☐ อื่น ๆ.....

ขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

(ต่อด้านหลัง)

แผนที่ตั้งสถานประกอบการพอสังเขป

ส่วนของเจ้าหน้าที่

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ☐ ครบ ☐ ไม่ครบ คือ

- ๑).....
- ๒).....
- ๓).....

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....

.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....

.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่...../...../.....

ความเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....

.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....

.....

(ลงชื่อ).....
(.....)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์
วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- () อนุญาตให้ประกอบกิจการได้
- () ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....
(.....)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์
วันที่...../...../.....

เล่มที่..... เลขที่...../.....

แบบ กอ.๒

ใบอนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ข้อ ๑. ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
โดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า.....
ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล หานโพธิ์ อำเภอ เขาชัยสน
จังหวัด พัทลุง โทรศัพท์.....โทรสาร.....
เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้อ ๒. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้
(๑) ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์ เรื่องกิจการที่เป็น
อันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗

(๒) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้ เป็นการขัดต่อ
กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๓) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ ดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

- (๓.๑)
(๓.๒)
(๓.๓)

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ.....
(.....)

ผู้อำนวยการกองคลัง ผู้รับเงิน

ลงชื่อ.....
(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์

คำเตือน ๑) ต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาต หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท
๒) ต้องต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ มิฉะนั้นต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

(ต่อด้านหลัง)

(ด้านหลังใบอนุญาต)

รายการต่ออายุใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียม

[illegible]

เลขที่รับ...../.....

แบบ กอ.๓

คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เขียนที่.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
.....
ต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า.....
อัตราค่าธรรมเนียม บาท/ปี ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....
ถนน ตำบล หานโพธิ์ อำเภอ เขาชัยสน จังหวัด พัทลุง
โทรศัพท์..... โทรสาร.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

๑. ใบอนุญาตเดิม
๒. สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียม การออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเดิม (ถ้ามี)
๓. หนังสือมอบอำนาจ พร้อมบัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ
กรณีมอบอำนาจ (ติดอากรแสตมป์ ๑๐ บาท)

ขอรับรองว่าข้อความในใบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ และจะปฏิบัติตามกฎหมาย
ข้อบัญญัติ หรือเงื่อนไขอื่นใดที่องค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์กำหนดไว้ทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่

เลขที่...../.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ☐ ครบ
☐ ไม่ครบ คือ

- ๑).....
- ๒).....
- ๓).....

(ลงชื่อ)
(.....)
ตำแหน่ง.....

ความเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้
.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ
.....
.....

(ลงชื่อ).....
(.....)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์
วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตได้

() ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

(ลงชื่อ).....

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์

วันที่...../...../.....

เลขที่รับ...../.....

แบบ กอ.๔

คำขออนุญาตการต่าง ๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย..... ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....โทรสาร..... ได้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภท..... โดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล หานโพธิ์ อำเภอ เขาชัยสน จังหวัด พัทลุง
โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ขอยื่นคำขออนุญาตนายองค์การบริหารส่วนตำบลหานโพธิ์ ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอ
ดำเนินการเกี่ยวกับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้

๑).....

.....

๒).....

.....

๓).....

.....

ขอรับรองว่าข้อความในใบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต
(.....)

(ต่อด้านหลัง)

(ด้านหลังคำขออนุญาต)

ความเห็นเจ้าพนักงานสาธารณสุข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

ความเห็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

ความเห็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห่านโพธิ์
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๑)	กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์		กิจการที่
(๑.๑)	การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง		กำหนดหากทำ ตามนัยแห่ง กฎหมายว่า ด้วยการสวน ครัวและการ เลี้ยงเพื่อ ประโยชน์ แห่งครัวเรือน ไม่ต้องเสีย ค่าธรรมเนียม ตาม ข้อบัญญัตินี้
	(๑.๑.๑) การเลี้ยงสัตว์บก		
	ก. ไม่เกิน ๑๐ ตัว	๕๐๐	
	ข. เกิน ๑๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๑,๐๐๐	
	ค. เกิน ๕๐ ตัว ขึ้นไป	๑,๕๐๐	
	(๑.๑.๒) การเลี้ยงสัตว์ปีก		
	ก. ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๑๐๐	
	ข. เกิน ๕๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๒๐๐	
	ค. เกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๓๐๐	
	ง. เกิน ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป	๕๐๐	
	(๑.๑.๓) การเลี้ยงสัตว์น้ำ		
	ก. ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๑๐๐	
	ข. เกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๒๐๐	
	ค. เกิน ๑,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป	๓๐๐	
	(๑.๑.๔) การเลี้ยงสัตว์เลื้อยคลาน		
	ก. ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๑,๐๐๐	
	ข. เกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๑,๕๐๐	
	ค. เกิน ๑,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป	๒,๐๐๐	
	(๑.๑.๕) การเลี้ยงแมลง	๑๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๑.๒)	การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม ก. การเลี้ยงไม่เกิน ๑๐ ตัว ข. เกิน ๑๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว ค. ตั้งแต่ ๕๑ ตัว ขึ้นไป	๑๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐	
(๑.๓)	การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจ อื่นใด อันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชน เข้าชม หรือ เพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือ ทางอ้อม หรือไม่มีก็ตาม ก. พื้นที่ไม่เกิน ๔๐๐ ตร.ม. ข. พื้นที่เกิน ๔๐๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐	
(๒)	<u>กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์</u>		
(๒.๑)	กิจการฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การชำแหละ การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภค ในครัวเรือน ก. ไม่ใช้เครื่องจักร ข. ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๒.๒)	การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมสัตว์ ขนสัตว์ ที่ยังไม่ได้ฟอก ก. การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ ข. การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก	๕,๐๐๐ ๔,๐๐๐	
(๒.๓)	การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป	๔,๐๐๐	
(๒.๔)	การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์ ก. ไม่ใช้เครื่องจักร ข. ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน - ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า - ตั้งแต่ ๑๑- ๒๐ แรงม้า - เกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐ ๒,๐๐๐ ๔,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๒.๕)	การต้ม การตาก การเผา เปลือกหอย เปลือกปู ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด	๔,๐๐๐	
(๒.๖)	การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ หรือส่วน อื่น ๆ ของสัตว์ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน		
	- ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	- ตั้งแต่ ๑๑ – ๒๐ แรงม้า	๑,๕๐๐	
	- เกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
(๒.๗)	การผลิต การโม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วน หนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์	๕,๐๐๐	
(๒.๘)	การสะสม หรือการล้างครั่ง	๑,๐๐๐	
(๓)	<u>กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม</u>		
(๓.๑)	การผลิตเนย เนยเทียม ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๕๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
(๓.๒)	การผลิต กะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐	
	ข. พื้นที่ ๑๐๑ – ๒๐๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐	
	ค. พื้นที่เกิน ๒๐๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๓.๓)	การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. การผลิต การหมักไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ข. การผลิต การหมัก เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ค. การสะสม	 ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๑,๐๐๐	
(๓.๔)	การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๑,๐๐๐	
(๓.๕)	การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิต อาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๑,๐๐๐	
(๓.๖)	การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายใน ตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	 ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐	
(๓.๗)	การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี๋ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	 ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐	
(๓.๘)	การผลิตแบะแซ	๑,๐๐๐	
(๓.๙)	การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	 ๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๓.๑๐)	การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐	
(๓.๑๑)	การแกะ การล้างน้ำสัตว์ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการ ห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	
(๓.๑๒)	การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะ อื่นใด ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐	
(๓.๑๓)	การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภค ในครัวเรือน ก. อุตสาหกรรมครัวเรือน ข. อุตสาหกรรมขนาดใหญ่	๕๐๐ ๑,๐๐๐	
(๓.๑๔)	การผลิต ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันรำ ยกเว้นการผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๔,๐๐๐	
(๓.๑๕)	การผลิต การแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐ ๔,๐๐๐ ๖,๐๐๐	
(๓.๑๖)	การคั่วกาแฟ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๓.๑๗)	การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐	
(๓.๑๘)	การผลิตผงชูรส ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๔,๐๐๐ ๘,๐๐๐	
(๓.๑๙)	การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค ยกเว้นการ การผลิตเพื่อ อุปโภค บริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๓.๒๐)	การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐	
(๓.๒๑)	การผลิต การบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่ม ชนิดผงอื่นๆ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๓.๒๒)	การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๓.๒๓)	การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์ อื่นๆ ที่ คล้ายคลึงกัน ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๓.๒๔)	การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	๕,๐๐๐	
(๓.๒๕)	การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่าย อาหารและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน		
	ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๓,๐๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑๐,๐๐๐	
(๓.๒๖)	การเก็บ การถนอมอาหาร ด้วยเครื่องจักรที่มีกำลัง ตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	๕,๐๐๐	
(๔)	<u>กิจการที่เกี่ยวข้องกับ ยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์</u> <u>เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง</u>		
(๔.๑)	การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุด้วย เครื่องจักร		
	ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน เกิน ๕ แรงม้า แต่ ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๔,๐๐๐	
(๔.๒)	การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ		
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร หรือใช้เครื่องจักรที่มีกำลัง รวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๔,๐๐๐	
(๔.๓)	การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี	๒,๐๐๐	
(๔.๔)	การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๔,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๔.๕)	การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ ชำระล้างต่างๆ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	 ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๔,๐๐๐	
(๕)	<u>กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร</u>		
(๕.๑)	การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	 ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๔,๐๐๐	
(๕.๒)	การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ	๒,๐๐๐	
(๕.๓)	การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ใน ทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๔,๐๐๐	
(๕.๔)	การสีข้าวด้วยเครื่องจักร ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ ไม่เกิน ๒๕ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๕ แรงม้า	 ๒,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐	
(๕.๕)	การผลิตยาสูบ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	 ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๔,๐๐๐	
(๕.๖)	การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าว ด้วย เครื่องจักร ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๕ แรงม้า ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๕ แรงม้า	 ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐	
(๕.๗)	การผลิต การสะสมปุ๋ย ยกเว้นการผลิตเพื่ออุปโภคใน ครัวเรือน ก. การผลิต ข. การสะสม ตั้งแต่ ๕๐ ตันขึ้นไป	 ๑๐,๐๐๐ ๒,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๕.๘)	การผลิตโลหะหรือวัสดุคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๕,๐๐๐	
(๕.๙)	การตาก การสะสม หรือขนถ่ายมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก	๕,๐๐๐	
(๖)	กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่		
(๖.๑)	การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักรหรือใช้เครื่องจักรที่มีกำลัง รวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า แต่ ไม่เกิน ๕๐ แรงม้า	๓,๐๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕๐ แรงม้า	๔,๐๐๐	
(๖.๒)	การหลอม การหล่อ การถลุงแร่ หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้น กิจการในข้อ (๖.๑)	๑๐,๐๐๐	
(๖.๓)	การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการในข้อ (๖.๑) ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร หรือใช้เครื่องจักรที่มีกำลัง รวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๔,๐๐๐	
(๖.๔)	การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการในข้อ (๖.๑)	๑๐,๐๐๐	
(๖.๕)	การขัด การล้างโลหะ ด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการในข้อ (๖.๑)	๓,๐๐๐	
(๖.๖)	การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก หรือการล้างแร่ ก. การทำเหมืองแร่	๕,๐๐๐	
	ข. การสะสม การแยก คัดเลือก หรือ การล้างแร่	๕,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๗)	<u>กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล</u>		
(๗.๑)	การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์		
	ก. การต่อ การประกอบยานยนต์	๕,๐๐๐	
	ข. การเคาะ การปะผุ การพ่นสี		
	- พื้นที่การประกอบไม่เกิน ๒๐๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐	
	- พื้นที่การประกอบเกิน ๒๐๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐	
	ค. การพ่นสารกันสนิมยานยนต์	๓,๐๐๐	
(๗.๒)	การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือ เครื่องกล	๓,๐๐๐	
(๗.๓)	การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มี การซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย		
	ก. พื้นที่การประกอบไม่เกิน ๒๐๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐	
	ข. พื้นที่การประกอบเกิน ๒๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐	
	ค. พื้นที่การประกอบเกิน ๔๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๘๐๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐	
	ง. พื้นที่การประกอบเกิน ๘๐๐ ตร.ม.	๔,๐๐๐	
(๗.๔)	การล้าง การอัดฉีดยานยนต์	๑,๐๐๐	
(๗.๕)	การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่		
	ก. การผลิต	๓,๐๐๐	
	ข. การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	๑,๐๐๐	
(๗.๖)	การปะ การเชื่อมยาง		
	ก. รถจักรยาน รถจักรยานยนต์	๑๐๐	
	ข. รถยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล	๕๐๐	
(๗.๗)	การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัทช์	๑,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๘)	<u>กิจการที่เกี่ยวข้องไม้</u>		
(๘.๑)	การผลิตไม้ขีดไฟ	๕,๐๐๐	
(๘.๒)	การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ ด้วยเครื่องจักร ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน เกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน เกิน ๒๐ แรงม้า	๓,๐๐๐	
(๘.๓)	การประดิษฐ์ไม้ หรือหวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือ การปั่น การทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จ ผลิตภัณฑ์จากไม้ หรือหวาย ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน เกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๓,๐๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน เกิน ๒๐ แรงม้า	๕,๐๐๐	
(๘.๔)	การอบไม้	๒,๐๐๐	
(๘.๕)	การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐	
(๘.๖)	การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้เครื่องเขียนด้วยกระดาษ ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน เกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน เกิน ๒๐ แรงม้า	๔,๐๐๐	
(๘.๗)	การผลิตกระดาษต่างๆ	๔,๐๐๐	
(๘.๘)	การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน ยกเว้นเพื่อการอุปโภค ในครัวเรือน	๑,๐๐๐	
(๙)	<u>กิจการเกี่ยวกับการบริการ</u>		
(๙.๑)	กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถาน พยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ก. พื้นที่การประกอบการไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐	
	ข. พื้นที่การประกอบการเกิน ๕๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐	
	ค. พื้นที่การประกอบการเกิน ๑๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑๕๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๙.๒)	ง. พื้นที่การประกอบการเกิน ๑๕๐ ตร.ม. การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการ ในข้อ (๙.๑) หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาล	๔,๐๐๐	
	ก. มีจำนวนห้องไม่เกิน ๓๐ ห้อง	๓,๐๐๐	
	ข. มีจำนวนห้องเกิน ๓๐ ห้อง	๕,๐๐๐	
(๙.๓)	การประกอบกิจการ นวดแผนโบราณ หรือ นวดแผนไทย นวดฝ่าเท้า หรือนวดอื่น ๆ เว้นแต่เป็นการ ให้บริการในข้อ (๙.๑) หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมาย ว่า ด้วย สถานพยาบาล		
	ก. มีจำนวนเตียงนวดไม่เกิน ๒๐ เตียง	๑,๐๐๐	
	ข. มีจำนวนเตียงนวดเกิน ๒๑ เตียง แต่ไม่เกิน ๓๐ เตียง	๒,๐๐๐	
	ค. มีจำนวนเตียงนวดเกิน ๓๑ เตียง แต่ไม่เกิน ๔๐ เตียง	๓,๐๐๐	
	ง. มีจำนวนเตียงนวดเกิน ๔๐ เตียง	๔,๐๐๐	
(๙.๔)	การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ (๙.๑) หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๒,๐๐๐	
(๙.๕)	การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน		
	ก. มีจำนวนห้องไม่เกิน ๑๐๐ ห้อง	๓,๐๐๐	
	ข. มีจำนวนห้องเกิน ๑๐๐ ห้อง	๔,๐๐๐	
(๙.๖)	การประกอบการกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน		
	ก. จำนวนห้องไม่เกิน ๒๐ ห้อง	๑,๐๐๐	
	ข. จำนวนห้องตั้งแต่ ๒๑ - ๕๐ ห้อง	๒,๐๐๐	
	ค. จำนวนเกิน ๕๐ ห้อง	๓,๐๐๐	
(๙.๗)	การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ	๒,๐๐๐	
(๙.๘)	การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน		
	ก. พื้นที่การประกอบการไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐	
	ข. พื้นที่การประกอบการเกิน ๕๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๒,๐๐๐	
	ค. พื้นที่การประกอบการเกิน ๑๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐	
	ง. พื้นที่การประกอบการเกิน ๒๐๐ ตร.ม.	๕,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๙.๙)	การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการ อื่น ๆ ในทำนองเดียวกันเว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ (๙.๑)	๒,๐๐๐	
(๙.๑๐)	การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสง หรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐	
(๙.๑๑)	การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายเวชกรรม		
	ก. พื้นที่การประกอบกิจการไม่เกิน ๒๕ ตร.ม.	๒๐๐	
	ข. พื้นที่การประกอบกิจการเกิน ๒๕ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๓๐๐	
	ค. พื้นที่การประกอบกิจการเกิน ๕๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๕๐๐	
	ง. พื้นที่การประกอบกิจการเกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐	
(๙.๑๒)	การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนักโดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ การให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ข้อ (๙.๑) หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาล	๒,๐๐๐	
(๙.๑๓)	การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม	๒,๐๐๐	
(๙.๑๔)	การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๒,๐๐๐	
(๙.๑๕)	การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือ สิ่งแวดล้อม	๓,๐๐๐	
๙.๑๖)	การสักผิวหนัง การเจาะหู หรืออวัยวะอื่น	๕๐๐	
(๙.๑๗)	การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน	๒,๐๐๐	
(๙.๑๘)	การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน	๒,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๑๐)	กิจการเกี่ยวกับสิ่งทอ		
(๑๐.๑)	การปั่นด้าย การกรอด้วย การทอผ้า ด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยมือที่กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป	๒,๐๐๐	
(๑๐.๒)	การสะสมปอ ป่าน ผ้ายหรือนุ่น	๑,๐๐๐	
(๑๐.๓)	การปั่นฝ้าย หรือนุ่น ด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐	
(๑๐.๔)	การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร		
	ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑๐๐ แรงม้า	๓,๐๐๐	
(๑๐.๕)	การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักร		
	ก. โดยใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๕ - ๒๐ เครื่อง	๑,๕๐๐	
	ข. ใช้เครื่องจักรเกิน ๒๐ เครื่อง	๓,๐๐๐	
(๑๐.๖)	การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ		
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๓,๐๐๐	
(๑๐.๗)	การชัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้า ด้วยเครื่องจักร		
	ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓,๐๐๐	
(๑๐.๘)	การย้อม การกัดสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ	๒,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๑๑)	<u>กิจการเกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง</u>		
(๑๑.๑)	การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา ยกเว้นการผลิตเพื่อการอุปโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐		
(๑๑.๒)	การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร ๔,๐๐๐		
(๑๑.๓)	การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ ข. โดยใช้เครื่องจักร ๓,๐๐๐		
(๑๑.๔)	การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. การสะสม ๑,๐๐๐ ข. การผสม ๒,๐๐๐		
(๑๑.๕)	การเจียรระไน เพชร พลอย หิน กระเจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ ข. โดยใช้เครื่องจักร ๓,๐๐๐		
(๑๑.๖)	การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หิน เป็นสิ่งของต่าง ๆ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ ข. โดยใช้เครื่องจักร ๔,๐๐๐		
(๑๑.๗)	การผลิตซอกก์ ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ ข. โดยใช้เครื่องจักร ๔,๐๐๐		
(๑๑.๘)	การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ หรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น ก. การผลิต ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ ๑,๐๐๐ ข. การผลิต กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น ๓,๐๐๐		

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๑๑.๙)	การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว ก. โดยไม่ใช่เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๑๑.๑๐)	การผลิตกระดาษทราย	๒,๐๐๐	
(๑๑.๑๑)	การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๒,๐๐๐	
(๑๒)	<u>กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี</u>		
(๑๒.๑)	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง กรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย ก. การผลิต ข. การบรรจุ การสะสม ค. การขนส่ง - ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร - เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร	๕,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๑๒.๒)	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ ก. การผลิต ข. การบรรจุ การสะสม - ก๊าซบรรจุถัง - ปัมก๊าซ ค. การขนส่ง - ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร - เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร	๕,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๑๒.๓)	การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่ง น้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์น้ำมันปิโตรเลียมต่าง ๆ ก. การผลิต การกลั่น การบรรจุ ข. การสะสม การขนส่ง - ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร - เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร	๑๐,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๑๒.๔)	การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก ก. การผลิต ข. การสะสม การขนส่ง	๕,๐๐๐ ๒,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๑๒.๕)	การพนันสี ยกเว้นกิจการในข้อ(๗.๑) ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๑๒.๖)	การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๔,๐๐๐	
(๑๒.๗)	การโม่ การบดขี้ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐	
(๑๒.๘)	การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๔,๐๐๐	
(๑๒.๙)	การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์ ก. การผลิต ข. การล้างฟิล์มถ่ายรูป ค. การล้างฟิล์มภาพยนตร์	๔,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๑๒.๑๐)	การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๔,๐๐๐	
(๑๒.๑๑)	การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่ คล้ายคลึง ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๔,๐๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๑๒.๑๒)	การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๓,๐๐๐	
(๑๒.๑๓)	การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๓,๐๐๐	
(๑๒.๑๔)	การผลิต การสะสมการขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง		
	ก. การผลิต	๖,๐๐๐	
	ข. การสะสม	๔,๐๐๐	
	ค. การขนส่ง	๒,๐๐๐	
(๑๒.๑๕)	การผลิตเซลล์เล็ก หรือสารเคลือบเงา		
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐	
	ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๔,๐๐๐	
(๑๒.๑๖)	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง สารกำจัด ศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค ยกเว้นเพื่ออุปโภคในครัวเรือน		
	ก. การผลิต	๕,๐๐๐	
	ข. การบรรจุ สะสม	๓,๐๐๐	
	ค. การขนส่ง	๒,๐๐๐	
(๑๒.๑๗)	การผลิต การบรรจุ การสะสมการ ยกเว้น การผลิต เพื่ออุปโภคในครัวเรือน		
	ก. การผลิต	๓,๐๐๐	
	ข. การบรรจุ การสะสมการ	๒,๐๐๐	
(๑๓)	<u>กิจการอื่น ๆ</u>		
(๑๓.๑)	การพิมพ์หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วย เครื่องจักร		
	ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า	๓,๐๐๐	
(๑๓.๒)	การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า		
	ก. การผลิต	๕,๐๐๐	
	ข. การซ่อม		
	- พื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๕๐๐	
	- พื้นที่เกิน ๕๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐	
	- พื้นที่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๑,๕๐๐	

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
(๑๓.๓)	การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๑๓.๔)	การพิมพ์แบบพิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร ก. การพิมพ์แบบพิมพ์เขียว ข. การถ่ายเอกสาร	๒,๐๐๐ ๑,๐๐๐	
(๑๓.๕)	การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้นแล้ว หรือเหลือใช้ ก. พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ข. พื้นที่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐	
(๑๓.๖)	การประกอบกิจการโกดังสินค้า ก. พื้นที่ไม่เกิน ๔๐๐ ตร.ม. ข. พื้นที่เกิน ๔๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตร.ม. ค. พื้นที่เกิน ๑,๐๐๐ ตร.ม.	๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐	
(๑๓.๗)	การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐	
(๑๓.๘)	การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีไขสิ่งทอ ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๔,๐๐๐	
(๑๓.๙)	การก่อสร้าง ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐	
(๑๓.๑๐)	กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลาหรือแพปลา	๓,๐๐๐	

หมายเหตุ

- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับมีการประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งได้กำหนดกิจการต่าง ๆ ที่ต้องควบคุมเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ องค์การบริหารส่วนตำบลห่านโพธิ์ได้พิจารณาแล้วเห็นควรออกข้อบัญญัติตำบล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการกำกับดูแลสถานประกอบการให้มีมาตรฐาน ตลอดจนป้องกันอันตรายอันอาจเกิดขึ้นจากกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แก่สุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อมอันจะเป็นผลดี ต่อการพัฒนาตำบลห่านโพธิ์ต่อไป